

brjefi stiptysfirvaldanna. Enn fremur er lántökuleyfi þetta þeim skilyrðum **3**
bundið, að eigi verði útborgað meir en helmingur lánsins fyrir en sannað er með **28. jan.**
reglulegri skoðunargjörð þar til útnefndra manna, að húsið sje fullgjört og í á-
skildu standi, að lánið verði ávaxtað og endurborgað af tekjum prestakallsins á
25 árum samfleytt frá lántökudegi að telja með jöfnum afborgunum, að húsið
með eldavjel og nauðsynlegum ofnum verði eign prestakallsins, enda mega þá
niðurfalla eptirnefnd bæjarhús: baðstofa, tvenn þvergöng, bæjardyrhús, búrhús,
stofuhús og eldhús, að það verði allt járnvarið að utan, en málað að innan, að
sannað sje á fulltryggjandi hátt, að húsið sje traust og vel vandað, að húsinu
sje undir eptirliti prófests haldið í eldsvöðaabyrgð fyrir 3000 krón. að minnsta
kosti og að presturinn eða dánarbú hans skili húsinu við burtför hans eða frá-
fall í gildu standi eða með fullu álagi.

Þetta er stiptysfirvöldunum hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið
til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til stiptysfirvaldanna um lambseidi. — Með þóknanlegu **4**
brjefi, dagsettu 28. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, og þjer, herra biskup, látið **29. jan.**
mjer í tje skoðun yðar um erindi frá ekkjunni Jónínu Þóreyju Jónsdóttur á
Höfnum, þar sem hún spyrst fyrir um, hvort hún sje skyld til að fódra 2 lömb
fyrir sóknarprest sinn, svo sem hann hafi krafizt af henni, fyrir það, að hún
hafi 2 jarðir undir til ábúðar í prestakallinu, og hafið þjer tekið fram það, sem
hjer segir.

Að vísu sje svo sagt í landshöfðingjabrjefi 14. maí 1880 (Stj tíð. 1880 B.
bls. 104), að hafi maður útibú á jörðu, er sjerstaklega sje metin til dýrleika, þá
beri honum að greiða öll lögbóðin gjöld einnig af útibúsjörðinni, þar á meðal
lambsfóður, enda muni sama skoðun hafa komið fram í nokkrum stiptysfirvalda-
úrskurðum um það leyti, og virðist það álit þá hafa ráðið mestu, að lambseidið
væri gjald, sem hvíldi á jörðum sem lögbýlum, samkvæmt jarðabókinni, en væri
ekki persónulegt gjald á ábúanda.

En þessa skoðun tjáizt þjer eigi geta fallizt á. Samkvæmt löggjöfinni og
eðli gjaldsins, sem og eptir ýmsum gömlum ákvörðunum og foruri venju virðist
heytollsskyldan öllu fremur verða að skoðast sem persónulegt gjald, er hvíli á
íbúum prestakallsins, þeim er grasnyt hafa, án þess greinarmunur sje á því
gerður, hvort þeir hafi að eins part úr jörðu, heila jörð eða fleiri jarðir undir í
prestakallinu.

Loks skýrið þjer frá því, að í samræmi við þá skoðun, er stiptysfirvöld-
in þannig hafa látið í ljós, hafi fallið að minnsta kosti 3 stiptysfirvaldaúrskurðir
á þá leið, að bónda, sem hefir tvær jarðir undir í sama prestakalli, beri ekki
fyrir þá sök skylda til að greiða sóknarpresti sínum meira en einn heytoll.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til
þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir spyrjandanum, að jeg verð alger-
lega að fallast á skoðun yðar í þessu máli, að því viðbættu, að málið heyrir und-
ir úrslit dómstólanna,